

[Finansministeren]

af loven om energibegrænsende foranstaltninger i bygninger.

Bruttoindtægterne stiger med 2,6 mia kr. fra 1981 til de ovenfor nævnte 25,7 mia kr. i 1982. Væsentlige bidrag hertil kommer fra P & T og især DSB, hvor en stor aktivitetsstigning forventes. I øvrigt er indtægtsstigningen en følge af en generel *justering af de takster*, der må betales for brugen af de offentlige ydelser.

9. Statens samlede *personaleforbrug* er på finanslovsforslaget for 1982 opgjort til knap 192.500 *fuldtidsbeskæftigede*. I forhold til 1981, hvor personaleforbruget er anslået til 190.700 *fuldtidsbeskæftigede*, er der således tale om en *meget begrænset stigning på under ½ pct.*

En væsentlig årsag til den lave stigningstakt skal søges i, at personaleforbruget for statsvirksomhederne og herunder især DSB og P & T er praktisk talt uforandret fra 1981 til 1982. På baggrund af den stigning i aktiviteten, der også forventes for 1982, er den lave stigningstakt udtryk for en effektivitetsforøgelse.

Den største stigning i personaleforbruget er under undervisningsministeriets *erhvervsuddannelser* m.v. Stigningen udgør her 9,5 pct. og er en følge af regeringens erhvervs- og beskæftigelsesfremmende initiativer, der blandt andet sigter på at nedbringe ungdomsarbejdsløsheden gennem en *massiv udbygning af erhvervsuddannelserne*; en udbygning, der senere vil komme konkurrenceerhvervene til gode. I samme forbindelse skal nævnes, at der i 1981 og 1982 forventes oprettet op til ca. 4.000 lære- og praktikpladser inden for staten.

10. Afsluttende bemærkninger

Betydelige økonomiske problemer har gennem en årrække præget dansk økonomi.

De *gentagne olieprisstigninger* og senest den markante stigning i dollarkursen har gang på gang forværret problemerne og derved krævet nye modgående foranstaltninger og justeringer af den økonomiske politik.

Den voksende arbejdsløshed og det fortsatte underskud på betalingsbalancen over for udlandet er ikke udtryk for, at den økonomiske politik ikke har virket. Tværtimod ville vore problemer have været mangefold

større, *dersom regeringen ikke gennem en målbevidst indsats havde imødegået problemerne*. Den økonomiske politik har imidlertid måttet virke på én baggrund, der gang på gang er blevet forværret på grund af udefra kommende påvirkninger. Denne omstændighed understreger, at det er urealistisk at tro, at vi én gang for alle kan løse de samfundsøkonomiske problemer.

Der må nødvendigvis blive tale om en *indsats over en årrække*, hvor vægten af de enkelte elementer i regeringens økonomiske handlingsprogram med mellemrum må justeres, for at det samlede resultat under de givne omstændigheder bliver bedst muligt.

Regeringen ser intet realistisk alternativ til en fastholdelse af regeringens økonomiske handlingsprogram, som *nu på væsentlige punkter viser sin positive virkning*.

På trods af de *ugunstige betingelser* er det i de seneste år lykkedes at *undgå en yderligere forværring af betalingsbalancens løbende poster og endog fastholde en faldende tendens*.

Denne udvikling er udtryk for, at den del af regeringens handlingsprogram, der sigter mod at styrke erhvervenes konkurrenceevne, er lykkedes. Der kan således for tredje år i træk påregnes en ikke ubetydelig forøgelse af virksomhedernes markedsandele på eksportmarkederne. *Der er herved skabt et vigtigt fundament, der må arbejdes videre med*.

Finanslovsforslaget for 1982 afspejler de samfundsøkonomiske problemer. Stigningen i *statens indtægter er vigende* på grund af de svage konjunkturer, mens *udgiftssiden er præget af stigninger* som følge af den voksende arbejdsløshed – dels udgifter til arbejdsløshedsdagpenge, efterløn og kontanthjælp og dels de erhvervs- og beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, som er iværksat for at imødegå den stigende arbejdsløshed. Resultatet af den forværrede konjunktursituation er en betydelig – og bekymringsvækkende – stigning i underskuddet på statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget, hvortil også en stærkt voksende rentebyrde af statsgælden har bidraget.

Statens underskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet er på finanslovsforslaget for 1982 opgjort til ca. 40 mia kr. *Af flere grunde må dette underskud give anledning til bekymring* – bl.a. fordi der i et underskud af denne størrelse gennem den årlige stigning i renteutgiften er indbygget en kraftig selvfor-